

въ низа отъ посоченитѣ изрази не може да не се почувствува въздухътъ на Матерлинковата поезия.

Още по-силно тя се чувствува въ композицията на нѣкои Яворови пѣсни — въ тѣзи чисто Матерлинковски кжси, недоразвити, съ загатващи образи, мелодични фрази, които добиватъ такава жива илюстрация въ музиката на Дебюси (въ операта „Пелеасъ и Мелизанда“) :

O serres au milieu des forêts,
et vos portes à jamais closes !
Les pensées d'une princesse qui a faim,
l'ennemi d'un matelot dans le désert.

У Яворова :

На гаснещия день прощалнитѣ зари,
и ароматъ на рози, покжсани безъ жалъ ;
на лебедъ пѣсенъта все боленъ отъ зори —
душата ми самотна и нейната печаль.

Сжщиятъ похватъ, комбиниранъ съ многократни повторения :

Mon âme est malade aujourd'hui,
mon âme est malade d'absence,
mon âme a le mal des silences,
et mes yeux s'éclairent d'ennui.

Или :

Les paons nonchalants, les paons blancs ont fui.
Les paons blancs ont fui l'ennui du réveil —
je vois les paons blancs, les paons aujourd'hui...

У Яворова :

Душата ми е пленница смирена —
плени я твоята душа. Пленена